

РЕШЕНИЕ

№ 4820

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4187** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез процесуален представител юрк. П., против решение от 18.01.2021г., постановено по н.а.х.д. № 540/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление № ИАМН КП 13-174/09.12.2019г., издадено от изпълнителния директор на ИА „Медицински надзор“, с което на основание чл. 221, ал. 2 от Закона за здравето (ЗЗ) на [фирма] са наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 1 000 /хиляда/ лева, за две идентични нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост, поради което се претендира неговата отмяна, както и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът – [фирма], чрез пълномощник адв. Р., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд е приета за установена следната фактическа обстановка:

По повод на подадени жалби държавни инспектори в ИА „Медицински надзор“ извършили проверка на лечебно заведение - [фирма]. Било установено, че при хоспитализирането на пациентката Г. Г. К. на 04.02.2019г. по КП № 73, същата попълнила и подписала декларация за информирано съгласие, в която декларираше, че е информирана и е съгласна да заплати за престоя си такса битово обслужване съгласно ценоразписа на лечебното заведение, като размер на сумата в декларацията не бил посочен. При изписването ѝ от лечебното заведение пациентката заплатила сума в размер на 40 лв. за допълнително поисканите услуги, за което ѝ била издадена фактура, в която услугите били наименувани: „Подобрени болнични условия /на ден/, количество: 1, ед. цена: 33.33, ДДС: 6.67. Обща стойност: 40“. Впоследствие същата пациентка била хоспитализирана на 12.02.2019г. по същата КП, като отново попълнила декларация за информирано съгласие с посоченото съдържание. При изписването ѝ от лечебното заведение пациентката заплатила сума в размер на 80 лв. за допълнително поисканите услуги, за което ѝ била издадена фактура, в която услугите били наименувани: „Подобрени болнични условия /на ден/, количество: 2, ед. цена: 33.34, ДДС: 13.33. Обща стойност: 80.00 лв.“.

Въз основа на резултатите от проверката св. Р. съставил АУАН против лечебното заведение за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ, като приел, че и при двете хоспитализации пациентката не била изразила съгласие за ползване на услугата „такса битово обслужване“, която впоследствие заплатила, като по този начин били засегнати икономическите ѝ права.

Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на лечебното заведение са наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 1000 лв., за две нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетеля Р. /актосъставител/.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че обжалваното наказателно постановление е издадено при спазване на процесуалните изисквания, но при неправилно приложение на материалния закон, обосноваващо отмяната му.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

В случая имуществените санкции са наложени за две идентични нарушения на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ. Съгласно последната разпоредба, като пациент всеки има право на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Видно е че посочената като нарушена правна норма е обща като съдържание и не сочи конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана,

която е нарушена. В същото време фактическото описание на нарушението покрива състава на чл. 24, ал. 1, т. 1 от Наредбата за осъществяването на правото на достъп до медицинска помощ, според която по време на своя престой в лечебно заведение, сключило договор с НЗОК за оказване на болнична помощ, здравноосигурените лица имат право срещу заплащане да получат допълнително поискани услуги, включващи подобрени битови условия – самостоятелна стая, в цената на която се включват всички допълнителни битови условия, със или без придружител по желание на пациента. Предмет на доказване по делото е именно дали пациентката е поискала допълнителни услуги, а оттам и дали са нарушени икономическите ѝ права, като е заплатила за тези услуги. Следователно нарушението е следвало да бъде квалифицирано и по чл. 24а, ал. 1, т. 1 от Наредбата за осъществяването на правото на достъп до медицинска помощ, като по този начин да бъде запълнена бланкетната законова норма. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, и позоваването на бланкетни правни норми, води до неяснота относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, довело до засягане правата на пациента, с което е нарушено правото на защита на нарушителя. Констатираният порок е самостоятелно основание за отмяна на НП на процесуално основание.

На следващо място, съставът на касационната инстанция споделя изцяло изводите на въззивния съд по съществуващото на спора. Безспорно е установено от приобщените по делото доказателства, че пациентката е заплатила за поискана услуга, поради което не може да се приеме, че са засегнатите икономическите ѝ права по смисъла на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ. Видно от приложените два броя декларации при всяка хоспитализация пациентката е декларирала информираност и съгласие да заплати за престоя си „такса битово обслужване“. В представения от лечебното заведение ценоразпис са посочени дължимите суми за ползване на „подобри болнични условия“, като не е спорно, че същите реално са ползвани от пациентката, фактурирани са и са заплатени. На практика се касае за една и съща услуга, която е именувана различно в декларацията за информирано съгласие и в приложения ценоразпис. Независимо от различното наименование на услугата, несъмнено е, че същата е предоставена и съответно заплатена, след като е било налице информирано съгласие от пациента към момента на хоспитализирането му, поради което не се касае за засягане на икономическите му права посредством заплащане на непоискана услуга, съответно не е осъществен състава на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила. Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.01.2021г., постановено по н.а.х.д. № 540/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: